

Jahtikausi

Ylikonstaapeli King oli viettänyt jo muutamia vuosia ansaittuja eläkepäiviä, kun hänen vanha lankapuhelimensa pärähti äkäisesti syksyisenä aamuyönä ennen neljää.

– Halloota, örvelsi King unisen äkäisenä, mutta terästy hetkessä kuullessaan luurista tutun, jääkylmän ja komentamaan tottuneen äänen, joka ei voinut kuulua kenellekään muulle kuin komisario Sizelle, Kingin pitkäaikaiselle esimiehelle uran aikana.

– Yes, Sir! King skarppasi vanhasta muistista ja kopsautti vaistomaisesti paljaat kantapänsä yhteen peiton alla.

– Turpa kiinni siellä! ärjäisi Size. – Tuohan on vanhasta tupakkamainoksesta, ja jos tilanne ei olisi tämä, niin panisin pojat hakemaan sinut häkkiin.

– Tuota... mikä tämä tilanne sitten on? rohkeni King tiedustella.

– No se tietysti, että nyt on tupakointi lailla kielletty koko valtakunnassa ja tarvitaan porukkaa sitä vahtimaan.

– Mutta, kun minä olen jo eläkk..., yritti King selittää, mutta turhaan:

– Eläkkeet on peruttu! Meillä on kaikki miehet jo kiinni muualla. Ritolan porukka tutkii eduskunnan urheilukerhoa. Tuppi on nuuskimassa yhtä hartiapankkitaloa Nurmijärvellä. Poka ja Skyttä ovat mediamaksuvalvonnassa, Ratsiala väijyy turvavöitä ja pari äijää piti panna pankkiautomaattirosvojen perään...

– Ookoo, ookoo, uskotaan ja tullaan. Mitä siellä niinku tarkkaan ottaen pitäisi tehdä?

– Valvoa tätä uutta tupakkalakia tietysti, johan minä sanoin, Size mekasti. Meille on tullut Lapista ilmoitus, että siellä on nähty nousevan savua metsästä ja on syytä epäillä, että siellä saattaa olla joku tupakalla.

– Elikkä sinne siis, innostui King, kun vanhat muistot pontikankeittäjien jahtaamisesta tulvahtivat mieleen. Hän näki jo sielunsa silmin, kuinka kitukasvuissa näreikössä rengas kiristyi rikollisen ympärille, kunnes äkkirynnäkö yllättää tämän täysin. – Onko tarkempia koordinaatteja, vai lähdetäänkö ihan vain Lappia haravoimaan? hän tiedusteli asiapitoisesti.

– Ei tarvitse summamutikassa lähteä, onhan meillä sentään nykyaikana geepeeässät ja ilmavalvonta ja kaikki, uhosi komisario Size. Se savu on noussut Savukosken ja Sallan välimaastosta, jotakuinkin pisteestä 66,48 astetta pohjoista leveyttä ja 28,34 itäistä pituutta – voi siinä olla muutaman piirun heitto puoleen tai toiseen, ja ainahan se saattaa liikkua, ainakin jos sillä on mönkijä.

– Näin on, myönsi ylikonstaapeli ääntänsä madaltaen. – Eli?

– Eli keräät ympärillesi joukkueen verran miehiä mistä saat, käskytti Size. – Ota vaikka kaljakavereitasi tai metsästysporukoita tai mitä löydät. Lähdette sitten etenemään letkassa Sodankylästä itään. Holkki kerää samanlaisen porukan joka lähtee Korvatunturilta länteen, Mällin joukko lähtee Kessistä etelään ja Rassin ryhmä Sallasta pohjoiseen. Pääasia, että toimitte nopeasti, hopi hopi!

– Ja vielä yksi juttu, jatkoi komisario Size vanhan tapansa mukaan. – Ollaan sitten varovaisia ulkona siellä. Pitäkää huoli, että kaikilla on punaiset lakia ja harhalaukauksia ei tule, sillä muutenhan te saatatte osua toisiinne.

